एकश्रुतधरो ज्ञातो विद्यां वर्षाद् अवाप्स्यति,
किंच व्याकरणं लोके प्रतिष्ठां प्रापयिष्यति । 69
नाम्ना वररुचिश्च 'अयं, तत् तद् अस्मै हि रोचते
यद् यद् वरं भवेत् किंचिद्, इत्य् उक्त्वा वाग् उपारमत् । 70
अत एव विवृद्धे ऽस्मिन् बालके चिन्तयाम्य् अहं,
क्व स वर्ष उपाध्यायो भवेद्, इति दिवा निशं । 71
अद्य युष्मन्मुखाज् ज्ञात्वा परितोषश्च मे परः,
तद् एनं नयतं, भ्राता युवयोर् एष का क्षतिः? । 72
इति मन्मातृवचनं श्रुत्वा तौ हर्षनिर्भरौ
व्याडीन्द्रदत्तौ तां रात्रिम् अबुध्येतां क्षणोपमां । 73
अथ 'उत्सवार्थम् अम्बायास् तूर्णं दत्वा धनं निजं
व्याडिना 'एव 'उपनीतो ऽहं वेदार्हत्वं मम 'इच्छता । 74
ततो मात्रा 'अभ्यनुज्ञातं कथंचिद् रुद्धवाष्पया
माम् आदाय निजोत्साहशमिताशेषतद्व्यथं । 75
मन्यमानौ च कौमारं पुष्पितं तदनुग्रहं
व्याडीन्द्रदत्तौ तरसा नगर्याः प्रस्थितौ ततः । 76
अथ क्रमेण वर्षस्य गृहं प्राप्ता वयं गुरोः,
स्कन्दप्रसादम् आयातं मूर्तं मां सो ऽप्य् अमन्यत । 77
कृत्वा 'अस्मान् अग्रतो ऽन्येद्युर् उपविष्टः शुचौ भुवि
वर्षोपाध्याय ओंकारम् अकरोद् दिव्यया गिरा । 78

Digitized by Google